

Mål C-92/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

25 februari 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

5 februari 2020

Klagande:

Rottendorf Pharma GmbH

Motpart:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

BESLUT

I målet

Rottendorf Pharma GmbH, [utelämnas]

– Klagande –

[utelämnas]

mot

Hauptzollamt Bielefeld, [utelämnas]

– Motpart –

avseende

tull

har fjärde avdelningen [utelämnas]

efter förhandlingen den 5 februari 2020 beslutat följande:

Målet förklaras vilande.

Följande fråga hänskjuts enligt artikel 267 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande: [**Orig. s. 2**]

Ska artikel 239.1 andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen tolkas så, att den medger återbetalning av tull i en situation som den i det nationella målet, där de icke-gemenskapsvaror som den berörda personen har importerat har återexporterats från gemenskapens tullområde och de omständigheter som gett upphov till tullskulden inte beror på uppenbar vårdslöshet från den berörda personens sida?

Detta beslut kan inte överklagas.

Skäl:

I.

1. Rottendorf Pharma GmbH (nedan kallat bolaget) tillverkar och saluför läkemedel. I oktober 2008 beviljade Hauptzollamt, som är motpart i det nationella målet, bolaget ett tillstånd att exportera gemenskapsvaror i egenskap av godkänd exportör.
2. I december 2014 deklarerade bolaget till Hauptzollamt för övergång till fri omsättning 12,5 kg ertugliflozin som importerats från Förenta staterna och som bolaget avsåg att använda för att tillverka ett läkemedel. Hauptzollamt godkände deklARATIONERNA och påförde bolaget 181 491,82 euro i tull. Den anställda som var ansvarig för importen hos bolaget identifierade då i bolagets datasystem den importerade ertugliflozin som en gemenskapsvara och använde därvid förkortningen IM.
3. Bolaget beslutade därefter att bearbeta den importerade ertugliflozin inom ramen för ett förfarande för aktiv förädling. Bolaget begärde därför att Hauptzollamt retroaktivt skulle bevilja det ett lämpligt tillstånd. Hauptzollamt beviljade bolaget enligt suspensiva arrangemang ett tillstånd för aktiv förädling med retroaktiv verkan från och med den 1 december 2014 för att tillverka läkemedel från [**Orig. s. 3**] den importerade ertugliflozin och förklarade att de godkända tulldeklARATIONERNA om övergång till fri omsättning var ogiltiga. Hauptzollamt uppgav för bolaget att förädlingsprodukterna, för att avsluta förfarandet för aktiv förädling, skulle erkännas av tullkontoret i Beckum och återexporteras från gemenskapens tullområde med angivande av hanteringskoden 3151 eller vara föremål för en annan godkänd tullbehandling.

4. Hauptzollamt återbetalade tullen till bolaget på grund av att tulldeklarationerna om övergång till fri omsättning hade ogiltigförklarats.
5. Under månaderna mars och april 2015 exporterade bolaget totalt 219,361 kg läkemedel tillverkade av ertugliflozin samt 4,31 kg obearbetad ertugliflozin från gemenskapens tullområde till Förenta staterna. Bolaget deklarerade, inom ramen för det tillstånd som det hade beviljats i egenskap av godkänd exportör med tillämpning av hanteringskoderna 1000 och 1041, exporten av förädlingsprodukterna och av ertugliflozin, eftersom den anställda som var ansvarig för importen hade underlåtit att i datasystemet identifiera ertugliflozin som icke-gemenskapsvara efter det att tulldeklarationerna om övergång till fri omsättning hade ogiltigförklarats. Därför företeddes varken de förädlingsprodukter eller ertugliflozin som bolaget exporterade vid tullkontoret i Beckum.
6. Hauptzollamt krävde att bolaget skulle betala 179 241,32 euro i tull med anledning av att bolaget hade undandragit ertugliflozin och förädlingsprodukterna från tullövervakning.
7. Bolaget begärde omprövning av beslutet. Bolaget begärde även återbetalning av den fastställda tullen. Bolaget gjorde gällande följande: Vid det första genomförandet av förfarandet för aktiv förädling hade bolaget använt en felaktig hanteringskod av misstag. Varorna har emellertid faktiskt återexporterats och har således inte släppts ut på gemenskapsmarknaden.
8. Hauptzollamt vidhöll vid omprövning sitt beslut om fastställandet av tullavgifterna. Finanzgericht (förevarande avdelning) ogillade den talan som bolaget senare väckt **[Orig. s. 4]** genom dom som har vunnit laga kraft. Finanzgericht fann att tullskulden uppkom i enlighet med artikel 203.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (tullkodexen) av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4). Angivandet av hanteringskoderna 1000 eller 1041 för export av gemenskapsvaror i stället för hanteringskoden 3151 fick till följd att de förädlingsprodukter som exporterades till Förenta staterna och obearbetad ertugliflozin felaktigt fick tullstatus som gemenskapsvaror. Bolagets exportdeklarationer med de felaktiga hanteringskoderna 1000 och 1041 kan rättas med stöd av artikel 78.3 i tullkodexen, med motiveringen att bolaget avsåg att deklarerera återexport av icke-gemenskapsvaror efter aktiv förädling och att förädlingsprodukterna och ertugliflozin återexporterades från gemenskapens tullområde. Detta påverkar dock inte den omständigheten att icke-gemenskapsvarorna, i strid mot det beviljade tillståndet, inte uppvisades för tullkontoret i Beckum innan de faktiskt återexporterades från gemenskapens tullområde. Den faktiska återexporten av förädlingsprodukterna och av ertugliflozin från gemenskapens tullområde hindrar inte att tullskulden uppkommer eller att tullskulden upphör.

9. Hauptzollamt avslag därefter ansökan om återbetalning av tull med tillämpning av artikel 239 i tullkodexen. Enligt Hauptzollamt har bolaget gjort sig skyldig till uppenbar vårdslöshet. Vidare hade bolaget kunnat undvika att använda den felaktiga hanteringskod som ytterst ledde till uppkomsten av tullskulden genom en enkel genomläsning av de tillstånd som det hade beviljats. Bolaget hade även underrättats om den korrekta hanteringskod som skulle användas. Det föreligger inte heller några särskilda omständigheter. Bolaget befann sig inte i en undantagssituation jämfört med andra ekonomiska aktörer.
10. Efter att utan framgång ha begärt omprövning har bolaget väckt talan, varvid det har anfört följande: Återexporten av icke-gemenskapsvaror utgör en särskild situation. Den felaktiga uppgiftsinmatning som ledde till att tullskulden uppkom kunde inte undvikas genom en genomläsning av tillstånden. **[Orig. s. 5]**
11. Hauptzollamt har anfört följande: Det misstag som en av bolagets anställda gjorde vid inmatningen av hanteringskoden kan inte anses utgöra en särskild omständighet. Dessutom föreligger det uppenbar vårdslöshet. Det är just på grund av den komplicerade beskaffenheten av bestämmelserna på området som bolagets anställda borde ha fått ta del av de överväganden som låg till grund för tillstånden.

II.

12. Tvistens lösning beror på hur artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen ska tolkas.
13. I det nationella målet kan det föreligga särskilda omständigheter i den mening som avses i artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen. Sådana särskilda omständigheter föreligger i allmänhet när den ekonomiska aktören befann sig i en undantagssituation jämfört med andra ekonomiska aktörer eller när det, med hänsyn till förhållandet mellan den ekonomiska aktören och myndigheten, skulle bli oskäligt att påföra aktören en kostnad som denne normalt inte skulle drabbas av (Europeiska gemenskapernas domstol - EU-domstolen -, dom av den 29 april 2004, C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, punkt 63 och följande punkter).
14. Bolaget kan ha befunnit sig i en undantagssituation. Domstolen fann i sin dom av den 12 februari 2004, C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, punkt 34 och följande punkter, att återexport av en icke-gemenskapsvara visserligen inte utgör hinder för att en tullskuld uppkommer enligt artikel 203.1 i tullkodexen. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida de villkor för återbetalning av importtullar som föreskrivs i artikel 239.1 i tullkodexen är uppfyllda. I sitt förslag till avgörande av den 12 juni 2003 i målet C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, angav generaladvokaten Tizzano i punkt 68 att den komplicerade beskaffenheten av de bestämmelser som är tillämpliga på de faktiska omständigheterna i det nationella målet och yrkeserfarenheten hos de ekonomiska aktörerna gör att det kan anses att det är fråga om en sådan särskild situation i vilken återbetalning av tullar skulle kunna vara aktuell enligt artikel 239 i tullkodexen.

15. I det nationella målet rörde det sig, med hänsyn till inverkan av förfarandet för aktiv förädling som bolaget hade beviljats med retroaktiv verkan, om en komplicerad **[Orig. s. 6]** situation. Bolaget hade i egenskap av godkänd exportör fått tillstånd att exportera gemenskapsvaror först i oktober 2008. Bolaget lämnade emellertid in exportdeklarationer till det behöriga tullkontoret i Beckum för förädlingsprodukterna och för ertugliflozin. Bolaget använde därvidlag en felaktig hanteringskod på grund av en av dess anställdas inmatningsmisstag, vilket ytterst ledde till att icke-gemenskapsvarorna inte uppvisades innan de återexporterades.
16. Med beaktande av domstolens redogörelser i domen av den 12 februari 2004, C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, punkt 34 och följande punkter och av vad generaladvokaten Tizzano har funnit i sitt förslag till avgörande av den 12 juni 2003 i målet C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, punkt 68 anser Finanzgericht att det även i det nationella målet kan föreligga särskilda omständigheter i den mening som avses i artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen. Artikel 900.1 e och 900.1 f i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) talar för en sådan tolkning.
17. Finanzgericht finner att det inte föreligger en uppenbar vårdslöshet från bolagets sida som skulle innebära att återbetalning av den tull som fastställts av Hauptzollamt vore utesluten. Vid bedömningen av om det föreligger uppenbar vårdslöshet ska särskild hänsyn tas till den komplicerade beskaffenheten av de bestämmelser som inte har iakttagits och som har gett upphov till tullskulden samt till aktörens yrkeserfarenhet och den omsorg som denne har visat (domstolens dom av den 13 september 2007, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, punkt 174 samt dom av den 20 november 2008, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, punkt 40). Vad gäller villkoret om aktörens yrkeserfarenhet ska det undersökas om det rör sig om en yrkesmässig näringsverksamhet, där den huvudsakliga verksamheten består av import och export, och om aktören redan hade en viss erfarenhet av verksamheten i fråga (domstolens dom av den 13 september 2007, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, punkt 188 samt dom av den 20 november 2008, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, punkt 50).
18. De bestämmelser som inte har iakttagits och som har gett upphov till tullskulden var av komplicerad beskaffenhet. Bolaget stod inför en komplicerad tullsituation **[Orig. s. 7]** till följd av att tillståndet beviljades med retroaktiv verkan för ett förfarande för aktiv förädling. Bolaget var inte heller någon erfaren ekonomisk aktör vad gäller förfarandet för aktiv förädling. Finanzgericht finner att Hauptzollamts invändning att det är just på grund av den komplicerade beskaffenheten av bestämmelserna på området som bolagets anställda borde ha fått ta del av övervägandena i tillstånden inte kan ligga till grund för antagandet att uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas bolaget. Deklarationen av icke-gemenskapsvaror med en felaktig hanteringskod och den omständigheten att varorna inte hade uppvisats innan de återexporterades ska i stället hänföras till ett misstag som en av bolagets anställda hade gjort. Den anställda som var ansvarig

för importhanteringen hade nämligen underlåtit att i bolagets datasystem identifiera Ertugliflozin som icke-gemenskapsvara efter det att tulldeklarationerna om övergång till fri omsättning hade ogiltigförklarats. Detta misstag hade inte heller kunnat undvikas med en genomläsning av tillstånden.

[underskrifter] [utelämnas]

ARBETSDOKUMENT